

Врсте инспекцијског надзора

Инспекцијски надзор, као посебан управни поступак који: (1) као посао државне управе чија садржина и појам су утврђени законом којим се уређује рад државне управе, врше органи државне управе, органи аутономне покрајине и органи јединица локалне самоуправе; (2) у пословима које из своје изворне надлежности врше органи аутономних покрајина и органи јединица локалне самоуправе; и који (3) органи државне управе, органи аутономне покрајине и органи јединица локалне самоуправе и други субјекти са јавним овлашћењима врше као друге облике надзора и контроле, уређен је Законом о инспекцијском надзору („Службени гласник РС“, бр. 36/15, 44/18 – др. закон и 95/18). Конкретан домен и обим примене, у зависности од надлежности инспекције, начина организације надзорних послова и самог материјалног прописа чија се примена надзире, омеђени су одредбама чл. 2. и 4. Закона о инспекцијском надзору.

Једна од заједничких тема за све инспекције, почев од ступања на снагу основног текста Закона о инспекцијском надзору и почетка примене, потом доношења Закона о изменама и допунама Закона о инспекцијском надзору („Службени гласник РС“, бр. 95/18) и данас, јесте питање врсте инспекцијског надзора и правила и тока поступка које су управо повезани са конкретним предметом (темом) надзора и контроле. У овом чланку осврнућемо се на досадашњу праксу и поступања и покушати да исте систематизујемо кроз питања налога за инспекцијски надзор, обавештења о предстојећем инспекцијском надзору и покретања поступка инспекцијског надзора. У интересу прегледности, код сваке врсте надзора понаособ ће се анализирати могуће варијабле по питању издавања налога, обавештавања и покретања поступка.

1. Редован инспекцијски надзор

Редован инспекцијски надзора је облик инспекцијског надзора који се врши према плану инспекцијског надзора, заснованом на утврђеном стању у области инспекцијског надзора и процени ризика (члан 10). Овај облик надзора представља срж инспекцијских активности, због чега план инспекцијског надзора обавезно садржи и: циљеве које инспекција тежи да оствари у планираном периоду; учесталост и обухват вршења инспекцијског надзора по областима и сваком од степена ризика; преглед надзираних субјеката код којих ће се вршити инспекцијски надзор или преглед активности које ће се надзирати (ако није могуће утврдити надзиране субјекте или је њихов број превелик); период у коме ће се вршити инспекцијски надзор; податке о ресурсима инспекције које ће бити опредељени за вршење инспекцијског надзора.

Треба напоменути да план инспекцијског надзора садржи и друге податке који се односе на садржину инспекцијског деловања који се могу планирати, односно проценити, и тиме правилно усмерити расположиви капацитети. Наиме, јасно је да није могуће, нити се то може очекивати, да инспекције остварују константну и непрестану контролу свих надзираних субјеката из своје надлежности – с једне стране, ресурси инспекција су ограничени, а са друге стране, такав приступ не би био оправдан са становишта делотворног управљања ризиком. Управо зато се планом утврђују планиране мере и активности превентивног деловања инспекције и планиране мере и активности за спречавања обављања делатности и вршења, као и очекивани обим ванредних инспекцијских надзора у периоду у коме ће се вршити редован инспекцијски надзор. На тај начин инспекција остварује потпуну активност:

промовисање и подстицање законитог пословања и усклађености рада надзираних субјеката са прописима, активности усмерене према сузбијању сиве економије и спровођење поступака по захтевима надзираних субјеката или представкама.

Законом о изменама и допунама Закона о инспекцијском надзору („Службени гласник РС“, бр. 95/18) прописано је да инспекцијски надзор на државној граници, који се обавља редовно, уподобљава се редовном инспекцијском надзору. На њега се сходно примењују одредбе овог закона, ако овим или посебним законом другачије одређено, односно када то проистиче из потврђеног међународног уговора или правних тековина Европске уније. Овом допуном закона је прецизирана природа надзора граничних инспекцијских служби, управо имајући у виду да је реч о типичним, редовним активностима које се одвијају по приступу лица, робе или пошиљке на државну границу.

У поступку редовног инспекцијског надзора, као и у поступку инспекцијског надзора на државној граници који се обавља редовно, инспекција је дужна да примењује контролне листе из своје области инспекцијског надзора (члан 14. став 1. Закона о инспекцијском надзору).

Налог за инспекцијски надзор – Редовни инспекцијски надзор је врста надзора у коме – без изузетка – мора се издати налог за инспекцијски надзор. Најпре, како инспекција планира његово вршење у току периода за који се саставља план инспекцијског надзора, припрема и издавање налога за инспекцијски надзор може се извршити благовремено. Уједно, тада налог за инспекцијски надзор има својство акта о покретању поступка из члана 90. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16, и 95/18 – аутентично тумачење). По овој одредби општег управног права, пре покретања поступка по службеној дужности који није у интересу странке, орган прибавља информације и предузима радње да би утврдио да ли су испуњени услови за покретање поступка и, ако јесу, доноси акт о покретању поступка (закључак, налог и сл.).

По питању садржине налога за редовни инспекцијски надзор (као и за остале врсте инспекцијских надзора из члана 6. Закона о инспекцијском надзору, када се за исте издаје налог), треба имати у виду елементе прописане чланом 16. став 2. Закона о инспекцијском надзору, од којих треба издвојити неколико значајнијих:

- подаци о надзираном субјекту или субјектима ако су познати, а ако ти подаци нису познати, односно није могуће утврдити надзиране субјекте или је њихов број превелик – одговарајуће познате информације од значаја за одређење субјекта/субјеката код којих ће се вршити надзор – Правило је да се у налогу појединачно утврде и наведу идентификациони подаци надзираног субјекта. Међутим, код појединих надзора то није могуће, будући да се у редовним надзорима очекује контрола великог броја надзираних субјеката, па би такав вид издавања налога био исцрпан и непотребан. На пример, издавање налога комуналној инспекцији за редовни надзор надзираних субјеката у испуњењу обавезе чишћења тротоара од снега и леда (у зимским месецима), може се описно одредити према делу подручја/насеља у коме се врши надзор, при чему је такав налог валидан за било ког затеченог надзираног субјекта у оквиру тог подручја.
- навођење и кратко објашњење врсте и облика инспекцијског надзора, прецизни и јасан опис инспекцијског надзора, процењени степен ризика –

Ови подаци представљају сажетак предмета контроле и служе надзираном субјекту као оријентир о предстојећем току поступка.

- разлози за изостављање обавештења – обавезно се уносе уколико се налог за редовни инспекцијски надзор не доставља надзираном субјекту, о чему следи посебно образложење у наставку текста.

Обавештење о предстојећем инспекцијском надзору – Попут налога, и обавештење о предстојећем инспекцијском надзору јесте типично и највише заступљено код редовних инспекцијских надзора. Чланом 17. став 1. Закона о инспекцијском надзору прописано је да инспектор у писаном облику обавештава надзираног субјекта о предстојећем инспекцијском надзору, најкасније три дана пре почетка надзора, и то електронским путем, а може се учинити и у папирном облику. Законодавац прописује електронско обавештавање као уобичајени облик комуникације, што доноси користи и уштеде инспекцији у канцеларијском пословању, али и у смислу ефикасне доставе обавештења. Успешној електронској комуникацији са привредним субјектима свакако доприноси и одредба члана 21. став 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11, 99/11, 83/14 – др. закон, 5/15, 44/18 и 95/18) којом је прописано да је друштво дужно да има адресу за пријем електронске поште, која се региструје у складу са законом о регистрацији, а самосталним чланом 158. Закона о изменама и допунама Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 44/18) прописано је да су постојећа привредна друштва, предузетници, представништва и огранци страних привредних друштава који немају регистровану адресу за пријем електронске поште, дужни да региструју ту адресу у року од годину дана од дана почетка примене овог закона.

Међутим, у делу стручне јавности постоји погрешан став о томе да је обавештење о предстојећем надзору обавезно за сваки редовни надзор, који је вероватно условљен паралелним закључком због обавезности налога. Дакле, редовни инспекцијски надзор може да почне без обавештавања надзираног субјекта, под условима прописаним чланом 17. став 3. Закона о инспекцијском надзору. Како се за редовни инспекцијски надзор издаје налог, конкретни разлози за изостављање обавештења наводе се у налогу за инспекцијски надзор, уз навођење познатих и вероватних чињеница, које у конкретном случају поткрепљују те разлоге.

Такође, изостанак обавештења о предстојећем надзору је учесталији код ванредних инспекцијских надзора него код редовних, због чега се у делу чланка о тој врсти надзора ближе обрађују законом прописани разлози из члана 17. став 3. Закона о инспекцијском надзору. На овом месту представимо неке примере редовних инспекцијских надзора, код којих је изостанак обавештења оправдан и разуман:

- контрола „рада на црно“ од стране инспекције рада;
- контрола грађења без грађевинске дозволе од стране грађевинске инспекције;
- контрола одлагања комуналног отпада од стране комуналне инспекције; и,
- контрола коришћења вода и извођења радова од стране водне инспекције и др.

Дакле, питање обавештења о предстојећем редовном инспекцијском надзору резимирамо ставом да је обавештење у овим надзорима уобичајено, али да су могући изузеци који су на закону засновани, сврсисходни и логични, са адекватном аргументацијом и поткрепљени оправданом бојазни да би обавештење умањило

остварење циља инспекцијског надзора или да такво поступање налаже заштита јавног интереса.

За инспекцијски надзор на државној граници, обавештење није неопходно.

Отпочињање инспекцијског надзора – Чланом 18. ст. 7. и 8. Закона о инспекцијском надзору прописан је тренутак када се поступак сматра започетим. Пошто се редовни инспекцијски надзор води по налогу који се увек издаје, инспекцијски надзор почиње кад инспектор уручи надзираном субјекту, односно присутном лицу налог за инспекцијски надзор (став 7). Ако надзирани субјекат, односно присутно лице одбија уручење налога за инспекцијски надзор, сматра се да инспекцијски надзор почиње показивањем налога и предочавањем његове садржине надзираном субјекту, односно присутном лицу (став 8).

Чланом 18. став 8. Закона о инспекцијском надзору прописано је да претпоставка започетог поступка важи и у ситуацији када инспектор предочава налог за инспекцијски надзор који се врши над већим бројем надзираних субјеката, укључујући теренски инспекцијски надзор са истим предметом надзора, који се у периоду одређеном у налогу врши узастопно код више надзираних субјеката. Тада је управо реч о учесталим, већим надзорима о којима је било речи код описног одређивања података о надзираном субјекту, односно надзираним субјектима, где није могуће издати појединачни налог за сваког од надзираних субјеката, па је потребан један налог који се односи на већи број надзора, а – са друге стране – није ни потребно уручити појединачни налог сваком од контролисаних субјеката, јер највећи број надзираних субјеката поступа у складу са прописима (раније је наведен пример налога комуналне инспекције за контролу чишћења тротоара од снега и леда).

2. Ванредан инспекцијски надзор

Ванредни инспекцијски надзори представљају, у највећем броју случајева, хитне поступке који захтевају брзу реакцију надлежних инспекција и смањење процењеног степена ризика кроз изрицање управних мера и/или покретање одговарајућих казних поступака против надзираног субјекта. Врло често такви случајеви, односно управне ствари, изазивају велику пажњу јавности, због чега активност инспекције тада има и велики значај.

Сличним разлозима и резонавањем руководио се и законодавац када је, у одредби члана 6. став 3. Закона о инспекцијском надзору, прописао да се ванредни инспекцијски надзор врши када је неопходно да се, сагласно делокругу инспекције, предузму хитне мере ради спречавања или отклањања непосредне опасности по живот или здравље људи, имовину, права и интересе запослених и радно ангажованих лица, привреду, животну средину, биљни или животињски свет, јавне приходе, несметан рад органа и организација, комунални ред или безбедност; када се после доношења годишњег плана инспекцијског надзора процени да је ризик висок или критичан или промене околности; када такав надзор захтева надзирани субјекат; ради спречавања обављања делатности и вршења активности нерегистрованих субјеката; по захтеву јавног тужиоца; када се поступа по представци правног или физичког лица; када другостепени орган преко инспекције допуњава поступак или понавља цео поступак или његов део, а нису испуњени услови за допунски инспекцијски надзор.

Изменама и допунама Закона о инспекцијском надзору крајем 2018. године, додати су следећи разлози за ванредни инспекцијски надзор:

- по захтеву јавног тужиоца – Одредбом члана 282. став 1. тачка 3) Законика о кривичном поступку прописано је да ако јавни тужилац из саме кривичне пријаве не може оценити да ли су вероватни наводи пријаве или ако подаци у пријави не пружају довољно основа да може одлучити да ли ће спровести истрагу или ако је на други начин сазнао да је извршено кривично дело, јавни тужилац може поднети захтев државним и другим органима и правним лицима да му пруже потребна обавештења. У описаној ситуацији, инспекција може спровести ванредни инспекцијски надзор како би јавном тужилаштву доставила релевантне податке. Такође, поступајући инспектор може бити позван у својству грађанина ради давања потребних обавештења (члан 282. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку), у вези са поднетим захтевом јавног тужиоца.
- када другостепени орган преко инспекције допуњава поступак или понавља цео поступак или његов део, а нису испуњени услови за допунски инспекцијски надзор – Овај разлог за ванредни инспекцијски надзор примењује се ради утврђивања чињеница које су од значаја за инспекцијски надзор, које нису утврђене у редовном, ванредном, мешовитом или контролном инспекцијском надзору, а у току поступка је већ извршен допунски инспекцијски надзор.

Осим надзора којима инспекција реагује на више степене ризика, ванредни инспекцијски надзор може се спровести по захтеву надзираног субјекта: (1) као утврђујући, кад је потребно утврдити испуњеност прописаних услова након чијег испуњења надзирани субјекат стиче право за почетак рада или обављања делатности, вршења активности или остваривање одређеног права, у складу са посебним законом; и, (2) као потврђујући, када надзирани субјекат поднесе захтев да се потврди законитост и безбедност поступања у вршењу одређеног права или извршењу одређене обавезе, односно у његовом пословању. Важно је истаћи да ванредни инспекцијски надзори по захтеву надзираног субјекта, имају својство управног поступка који се води по захтеву странке и у интересу странке, у смислу члана 145. став 3. Закона о општем управном поступку. Наиме, будући да се о управној ствари не одлучује у поступку непосредног одлучивања (већ инспекција спроводи надзор), орган је дужан да изда решење најкасније у року од 60 дана од покретања поступка, односно инспекција је дужна да, у року од 60 дана од дана пријема захтева надзираног субјекта, донесе и обавести надзираног субјекта о донетом решењу.

У поступку ванредног инспекцијског надзора инспекција може да користи контролне листе, када то одговара природи, предмету и обухвату ванредног надзора (члан 14. став 1. Закона о инспекцијском надзору). У пракси се контролна листа употребљава у већем броју ванредних надзора.

Налог за инспекцијски надзор – Ванредни инспекцијски надзор води се по издатом налогу. Међутим, за разлику од редовног инспекцијског надзора, ванредни инспекцијски надзор може се водити и без издатог налога, што је изричито прописано одредбом члана 16. став 8. Закона о инспекцијском надзору, и то у следећим случајевима:

- 1) када то захтевају разлози спречавања или отклањања непосредне опасности по живот или здравље људи, животну средину или биљни или животињски свет, што се образлаже у записнику о инспекцијском надзору (нпр. постојање образложене представке државног органа, привредног друштва

или грађана којом указује на изливање штетних материја, опасних по здравље људи и животну средину); и,

- 2) ако у току вршења инспекцијског надзора инспектор открије незаконитост која је изван граница налогом утврђеног предмета инспекцијског надзора, а није у блиској вези са тим предметом, при чему су испуњени услови за ванредан инспекцијски надзор у складу са чланом 6. став 4. овог закона. Тада инспектор за вршење тог надзора који је изван граница утврђеног предмета прибавља засебан налог за ванредан инспекцијски надзор, а у захтеву за издавање засебног налога образлаже потребу издавања тог налога. Пре тражења засебног налога инспектор врши обезбеђење доказа ако постоји оправдана бојазан да се неки доказ неће моћи доцније извести или да ће његово извођење бити отежано. О обезбеђењу доказа по службеној дужности доноси се закључак.

Обавештење о предстојећем инспекцијском надзору – Попут налога за инспекцијски надзор, и обавештење о предстојећем инспекцијском надзору у ванредним надзорима јесте постављено као правило, али чланом 17. став 2. Закона о инспекцијском надзору прописан је већи број изузетака. Тако, инспекцијски надзор може да почне без обавештавања надзираног субјекта о предстојећем надзору када постоје разлози за неодложно поступање или оправдана бојазан да би обавештење умањило остварење циља инспекцијског надзора или када то налаже заштита јавног интереса, односно отклањање опасности по живот или здравље људи, имовину, права и интересе запослених и других радно ангажованих лица или потрошача, привреду, животну средину, биљни или животињски свет, комунални ред или безбедност, сагласно делокругу инспекције, као и ако постоји опасност да ће надзирани субјекат или треће лице сакрити, уништити, преправити, оштетити или делимично или потпуно учинити неупотребљивом исправу, односно друге предмете који могу послужити као доказ у поступку инспекцијског надзора, односно у поступку који се води пред судом или другим органом, с тим што се разлози за изостављање обавештења наводе у налогу за инспекцијски надзор, уз навођење познатих и вероватних чињеница, које у конкретном случају поткрепљују те разлоге.

За ваљаност изостављања обавештења, инспекција је дужна да наведе чињенице којима оправдава. Пуко преписивање неког од разлога из законског текста није довољно, већ је потребно описати познате и вероватне чињенице које оправдавају такво поступање (нпр. опасност да би надзирани субјекат – послодавац, по сазнању за предстојећи надзор, могао да са места предстојећег надзора склони раднике/запослене са којима није закључио уговор о радном ангажовању или није извршио пријаву на социјално осигурање, и сл.)

Уколико налог за ванредни инспекцијски надзор није издат, разлози за изостављање обавештења уносе се у записник (члан 17. став 3. Закона о инспекцијском надзору).

Отпочињање инспекцијског надзора – Ванредни инспекцијски надзор почиње кад инспектор уручи надзираном субјекту, односно присутном лицу налог за инспекцијски надзор (члан 18. став 7. Закона о инспекцијском надзору). Ако надзирани субјекат, односно присутно лице одбија уручење налога за инспекцијски надзор, сматра се да инспекцијски надзор почиње показивањем налога и предочавањем његове садржине надзираном субјекту, односно присутном лицу. Сматра се да на овај начин почиње и инспекцијски надзор који се врши над већим бројем надзираних субјеката,

укључујући теренски инспекцијски надзор са истим предметом надзора, који се у периоду одређеном у налогу врши узастопно код више надзираних субјеката (члан 18. став 8. Закона о инспекцијском надзору).

3. Мешовити инспекцијски надзор

Мешовити инспекцијски надзор врши се истовремено као редован и ванредан надзор код истог надзираног субјекта, када се предмет редовног и ванредног инспекцијског надзора делимично или у целости поклапају или су повезани (члан 6. став 5. Закона о инспекцијском надзору). Реч је о споју две различите врсте надзора, у коме суштински преовлађују својства ванредног инспекцијског надзора, док се својства редовног надзора одражавају у оној мери у којој је код надзираног субјекта предвиђен надзор у току периода реализације плана инспекцијског надзора. Дакле, како инспекција у току периода реализације плана инспекцијског надзора не би предузимала два посебна надзора код надзираног субјекта, спровођењем мешовитог надзора се поступа у односу на процењени степен ризика који оправдава ванредни инспекцијски надзор, уз истовремено спровођење планираног редовног инспекцијског надзора.

Инспекција користи контролне листе у мешовитом инспекцијском надзору, у оном делу који се односи на редован надзор (члан 14. став 1. Закона о инспекцијском надзору). По логици ствари, инспекција може користити контролне листе у делу који се односи на ванредни инспекцијски надзор, када то одговара, природи, предмету и обухвату тог дела мешовитог надзора.

Налог за инспекцијски надзор – За потребе мешовитог инспекцијског надзора обавезно се издаје налог (члан 16. став 8. Закона о инспекцијском надзору), будући да је овај облик надзор могућ само уколико се предмети редовног и ванредног надзора делимично или у целости поклапају или су повезани. С тим у вези, како се за редовни надзор обавезно издаје налог, ова обавеза без изузетка постоји за ванредне надзоре.

Обавештење о предстојећем инспекцијском надзору – Надзирани субјекат се, по правилу, обавештава о предстојећем мешовитом инспекцијском надзору. Изузетно, могуће је да инспекцијски надзор почне без обавештавања надзираног субјекта о предстојећем надзору (члан 17. став 4. Закона о инспекцијском надзору), из истих разлога који важе за редовне и ванредне инспекцијске надзоре.

Отпочињање инспекцијског надзора – Почетак мешовитог инспекцијског надзора одређује се у складу са одредбама члана 18. ст. 7. и 8. Закона о инспекцијском надзору, на исти начин као за редовне и ванредне инспекцијске надзоре.

4. Контролни инспекцијски надзор

Контролни инспекцијски надзор врши се ради утврђивања извршења мера које су предложене или наложене надзираном субјекту у оквиру редовног или ванредног инспекцијског надзора (члан 6. став 7. Закона о инспекцијском надзору). У вези са извршењем управних мера наложених решењем инспектора, надзирани субјекат дужан је да, у року од осам дана од дана истека рока за предузимање мера изречених решењем инспектора, обавести инспекцију о извршењу изречених мера, осим када је решењем којим су наложене хитне мере ради спречавања или отклањања опасности по живот или здравље људи, животну средину или биљни или животињски свет одређен

краћи рок. Инспектор прати извршење решења које је донео и врши канцеларијски или теренски контролни инспекцијски надзор да би утврдио да ли су мере које су изречене решењем извршене, подноси захтев за покретање прекршајног поступка ако субјекат не изврши, односно не обезбеди спровођење извршења извршног решења и о стању извршења подноси редован месечни извештај руководиоцу инспекције. На захтев руководиоца инспекције, инспектор подноси посебне извештаје (члан 41. ст. 1 и 2. Закона о инспекцијском надзору).

Налог за инспекцијски надзор – За контролни инспекцијски надзор не издаје се налог (члан 16. став 9. Закона о инспекцијском надзору).

Обавештење о предстојећем инспекцијском надзору – Надзирани субјекат се, по правилу, обавештава о предстојећем контролном инспекцијском надзору. Изузетно, могуће је да инспекцијски надзор почне без обавештавања надзираног субјекта о предстојећем надзору (члан 17. став 4. Закона о инспекцијском надзору), из истих разлога који важе за редовне, ванредне и мешовите инспекцијске надзоре.

Отпочињање инспекцијског надзора – Како се, у складу са законом, налог за контролни инспекцијски надзор не издаје (члан 6. став 7. Закона о инспекцијском надзору), контролни инспекцијски надзор почиње предузимањем прве радње инспектора с тим циљем (видети члан 18. став 10. Закона о инспекцијском надзору).

5. Допунски инспекцијски надзор

Допунски инспекцијски надзор врши се по службеној дужности или поводом захтева надзираног субјекта, ради утврђивања чињеница које су од значаја за инспекцијски надзор, а које нису утврђене у редовном, ванредном, мешовитом или контролном инспекцијском надзору, с тим да се може извршити само један допунски инспекцијски надзор, у року који не може бити дужи од 30 дана од окончања редовног, ванредног или контролног инспекцијског надзора (члан 6. став 8. Закона о инспекцијском надзору).

Спровођење допунског инспекцијског надзора прописано је и у случају поступања инспекције поводом примедби на записник из члана 36. Закона о инспекцијском надзору. Надзирани субјекат има право да у писаном облику стави примедбе на записник о инспекцијском надзору, у року од пет радних дана од његовог пријема. Инспектор оцењује примедбе, све заједно и сваку засебно и у међусобној вези, после чега може да изврши допунски инспекцијски надзор да би утврдио чињенице на које се примедбе односе. Ако су у примедбама на записник изнете нове чињенице и докази, због којих треба изменити чињенично стање које је утврђено у записнику или друкчије правне и друге оцене, инспектор о томе саставља допуну записника на коју се не може ставити примедба, односно након допуне записника не може се поново спровести допунски инспекцијски надзор.

Допунски инспекцијски надзор спроводи се и ако у току вршења инспекцијског надзора инспектор открије незаконитост која је изван граница налогом утврђеног предмета инспекцијског надзора, али је у блиској вези са тим предметом, инспектор прибавља допуну тог налога за инспекцијски надзор (допунски налог), након чега наставља поступак (члан 16. став 4. Закона о инспекцијском надзору).

Налог за инспекцијски надзор – За допунски инспекцијски надзор издаје се налог, с тим што се допунски надзор може спровести без издавања налога у следећим

случајевима када то захтевају разлози спречавања или отклањања непосредне опасности по живот или здравље људи, животну средину или биљни или животињски свет, што се посебно образлаже у записнику о инспекцијском надзору (члан 16. став 8. Закона о инспекцијском надзору).

Налог за допунски инспекцијски надзор издаје се и у случају када инспектор у току вршења инспекцијског надзора открије незаконитост која је изван граница налогом утврђеног предмета инспекцијског надзора, али је у блиској вези са тим предметом. Тада инспектор прибавља допуну тог налога за инспекцијски надзор (допунски налог) по захтеву у коме образлаже блиску везу са предметом надзора и потребу издавања допунског налога, након чега наставља поступак. Пре тражења допунског налога инспектор врши обезбеђење доказа ако постоји оправдана бојазан да се неки доказ неће моћи касније извести или ће његово извођење бити отежано (члан 16. став 4. Закона о инспекцијском надзору). Међутим, прибављање допунског налога није потребно када је неопходно да се предузму хитне мере ради спречавања или отклањања непосредне опасности по живот или здравље људи, животну средину или биљни или животињски свет, што се посебно образлаже у записнику о инспекцијском надзору (члан 16. став 5. Закона о инспекцијском надзору).

Обавештење о предстојећем инспекцијском надзору – Надзирани субјекат се, по правилу, обавештава о предстојећем допунском инспекцијском надзору. Изузетно, могуће је да инспекцијски надзор почне без обавештавања надзираног субјекта о предстојећем надзору (члан 17. став 4. Закона о инспекцијском надзору), из истих разлога који важе за редовне, ванредне и мешовите инспекцијске надзоре.

Отпочињање инспекцијског надзора – Почетак мешовитог инспекцијског надзора одређује се у складу са одредбама члана 18. ст. 7. и 8. Закона о инспекцијском надзору, на исти начин као за редовне и ванредне инспекцијске надзоре.